

Sudarytojo žodis

Maloniai sutikus „Problemu“ redaktoriams, šis žurnalo Priedas skiriamas VU Filologijos fakulteto Literatūros, kultūros ir vertimo tyrimų instituto A. J. Greimo semiotikos ir literatūros teorijos centro profesorius emerito Arūno Sverdiolo garbei. Lietuvos kultūros padangėje profesorius žinomas kaip filosofas, Lietuvos filosofijos istorikas, vertėjas, pedagogas, visuomenės veikėjas. Pagrindinės profesoriaus mokslo tyrimų sritys – kultūros filosofija, fenomenologinė ir hermeneutinė filosofija, kultūros teorija.

2019 m. spalio 4–5 d. vyko prof. Arūno Sverdiolo 70-mečiui skirta mokslinė konferencija „Kultūros hermeneutikos profiliai“ (jos programa – šio leidinio pabaigoje). Konferencijos organizatoriai (pirmininkė – Jurga Katkuvienė) sukvietė prof. Sverdiolo mokinius ir kolegas, besidarbuojančius filosofijos, literatūros ir meno bei istorijos tyrimų kryptyse. Pranešėjų būrys neatsitiktinai toks margas – šiose kryptyse savo tyrimus vykdo bei pedagoginę veiklą plėtoja ir pats profesorius. Ši aplinkybė lėmė ir šiame leidinyje publikuojamų straipsnių tarpdalykinį pobūdį. Visi publikuojami straipsniai parengti minėtoje konferencijoje pristatytų ir diskutuotų pranešimų pagrindu.

Pirmiausia atkreipčiau dėmesį į prof. Sverdiolo tekstą „Mano darbas“. Tai – savotiška intelektualinė autobiografija, kurią profesorius buvo paskatintas parašyti dar 2013 m., kai rengėsi viešai paskaitai Lietuvos mokslo premijos humanitarinių ir socialinių mokslų srityje skyrimo proga. Lietuvos mokslų akademija šią premiją profesoriui skyrė už darbų ciklą *Hermeneutinė kultūros filosofija (2002–2012)*. Ta proga jo pasakyta kalba buvo publikuota žurnale „Athena“. Šiame leidinyje pristatomas „Mano darbas“ – tai išplėta, naujų įvykių ir darbų refleksijomis papildyta anos kalbos versija.

Atkreiptinas dėmesys ir į leidinio pabaigoje pirmą kartą publikuojamos profesoriaus Arūno Sverdiolo bibliografijos svarbą. Tai potencialiam jo nuveiktų darbų tyrinėtojiui sudarys galimybę rasti nuorodas į visus profesoriaus akademinis tekstus ir pasisakymus vienoje vietoje.

Džiaugiuosi likimu, kuris man ir, manytina, mano kolegoms lėmė kaip nykštukams užsiropšti ant prof. Arūno Sverdiolo kaip milžino pečių. Nuo Jo „aukštų pečių“ daugeliui vėrėsi platus fenomenologinės-hermeneutinės, o bendrąja prasme ir visos kontinentinės filosofijos horizontas. Tie Jo milžiniškai „aukšti pečiai“ kartu buvo ir tebėra tokie tvirti ir platus, kad ant jų sutilpo daugelis Jo kolegų ir iki šiolei tebetelpa dar didesnis studentų būrys. Gera eiti kieno nors giliai įmintomis pėdomis, nors Jo pramintas kelias akademinėi ir kultūrinei bendrijai nelengvas, Profesoriaus standartai aukšti, žingsniai milžiniški. Bet tie žingsniai labai prasmingi visai bendrijai.

Arūnas Mickevičius